

Temes del Ple Municipal:

EL CATALA I L'AMNISTIA TOTAL

El ple de l'Ajuntament corresponent a aquest primer mes de l'any va ésser un ple amb cap i peus, es a dir, que l'interés informatiu es va centrar al començament i al final.

En l'ordre del dia hi figuraven set punts dels quals el primer fixava la subvenció de l'Ajuntament a Òmnium Cultural per a continuar donant classes de català a les escoles de la localitat. Els darrers mesos de l'any passat, la precària situació econòmica de la Delegació comarcal de l'Òmnium, amenaçava la suspensió de les classes de català fins el punt de que el professors ja no havien cobrat la paga del mes de Desembre.

El milió trescentes mil pessetes que l'Ajuntament de Mollet ha donat al català, suposaran la continuïtat d'aquestes classes, tot i remarquant que aquest pressupost no és la solució de tots els problemes. Solsament fer esment que el cost de dues hores setmanals per aula i per any es xifra en trenta mil pessetes, que multiplicades per les vuitanta-sis aules que tenen les set escoles de Mollet on es donen classes de català, suposen un total de dos milions cinc-centes vuitanta mil pessetes. Cal dir que la subvenció va ésser donada per l'Ajuntament sense gaire discussió entre el consistori, ja que anteriorment dues reunions en privat de les denominades «plenillos» havien aplanat el camí. També cal apuntar que aquestes pessetes l'Ajuntament les dona amb la condició expressa de que no hi hagi interrupció de les classes per cap motiu. En cas contrari el plr revoca la subvenció. Adicionalment a la subvenció indicada s'aprovava també la quantitat de tres-centes mil pessetes més per pagar les despeses retrasades dels professors.

La resta de punts de l'ordre del dia transcurren entre l'adjudicació d'un projecte per fer un parvulari, les reclamacions per modificar la categoria dels carrers i les taxes de les pompes fúnebres.

L'apartat de precís i preguntes va ésser encetat per l'alcalde que va demanar la tramitació al Ministeri de l'Habitacle de l'alliberació dels terrenys de la finca de can Vila.

El senyor Rebull es va fer resso d'una petició de veïns de Mollet que treballen a l'altre costat de la via Barcelona-Port Bou, en la qual es demanava que els trens de mercaderies no s'estacionessin a dret de l'antic pas a nivell; es va parlar, aleshores, d'iniciar els tràmits per tal de fer un pas de peatons (i potser fins i tot de cotxes) en aquest indret.

La polèmica, però, va sorgir al demanar el senyor Planelles l'adhesió del ple a l'amnistia total. I dic polèmica perquè mentre uns concellers deien que això era política i que

d'això ells no n'entenen, altres comentaven la seva negativa a una amnistia per els presos comuns (ja que deien que amnistia total vol dir per a tots, polítics i comuns), i encara d'altres es preocupaven per sapiguer en nom de qui la demanava i quina amnistia total demanava, si la dels Bisbes o la de qui. Després d'enraonar tots i dir-hi cadascú la seva, la discussió va arribar a un «impasse», que el senyor Alcalde va tallar indicant que una votació del Consistori provocaria situacions incòmodes entre alguns dels presents i que e

SANT CELONI

TENSIÓ LABORAL

Malgrat el desenvolupament industrial en els últims 15 anys, aquest no ha coincidit amb el moviment sindical, ja que no ha tingut fins ara uns mínims efectes sobre la problemàtica laboral. La presentació de les diferents alternatives sindicals portades a terme per l'Associació de Veïns va ésser un pas molt important en aquesta conscienciació col·lectiva, tan necessària avui per Sant Celoni. I parlem de conscienciació necessària bastant-nos, entre moltes d'altres coses, en la creixent angoixa per part de molts treballadors en veure perillar el seu lloc de treball o almenys unes condicions econòmiques ja massa deficientes fins el moment.

Cal recalcar la problemàtica específica del ram textil, amb especial importància de la situació adoptada per l'empresa «Hijos de Salvador Barnades», que es recull al pla d'estructuració de la ceda, tancant així i deixant al carrer els 50 ó 60 treballadors que componen la plantilla. Hem d'esmentar també el cas d'«Industrias P.R.F.» que sembla que vol demanar la reducció de la setmana laboral deixant-la en tant sols tres dies de treball, amb un total desconeixement per part dels treballadors de les condicions econòmiques en què aquesta es faria. A més a més, l'empresa «I.N.A.C.S.A.» està jugant amb tota una sèrie de manipulacions per tal de fer, segons sembla, una reducció de plantilla.

Viem doncs com es fa ara més important que mai la pressa de consciència per part d'aquesta gent i de tots els treballadors en general per tal d'impulsar el món sindical i portar una feina conjunta pel bé de tothom.

CALDES

REUNIÓ DE EX-SOCIS DEL CENTRE

DEMOCRÀTIC PROGRESSISTA

El dijous dia 13, es celebrà a la Sala d'Actes de l'Ajuntament de la nostra vila, una reunió del Consistori amb tots els ex-socis del «Centre Democràtic Progressista». Entitat local que va deixar de funcionar l'any 1939, per tal de discutir alguna aspectes del traspass del local als seus veritables propietaris. A l'acte hi assistiren unes cinquanta persones.

Con que els informadors no sabíem si la reunió tenia un caràcter públic o privat, vàrem preguntar, abans de començar a alguns membres del Consistori si hi podríem ésser presents. Ens contestaren que exposarien seguidament la qüestió als socis per tal de que ells decidissin.

Tot i que algun dels assistents no era soci, els regidors no vàren, plantejar la qüestió i, per tant, el meu col·lega de «La Tortuga» i jo ens vàrem quedar al carrer.

Malgrat no poder donar la informació pertinent, podem anunciar que es va formar una comissió per tal de que s'encarregui de portar endavant els tràmits legals precisos per a poder tornar a obrir — després de 38 anys — les portes del «Centre Democràtic Progressista». Aquests homes que, en representació dels restants, són: Andreu Canals, Josep Codina, Josep Martín, Celestí Picañol, Antoni Roca, Gustavo Soler i Joan Ventura.

E.C.